

A Kúria

mint felülvizsgálati bíróság

végzése

Az ügy száma: Gfv.VI.30.200/2022/2.

A tanács tagjai: Dr. Farkas Attila a tanács elnöke

Dr. Csőke Andrea előadó bíró

Dr. Gáspár Mónika bíró

Az adós: adós1

A felszámoló: felszámoló1

A hitelező: hitelező1

A hitelező képviselője: Dr. Fodor Ákos Ügyvédi Iroda cím1

Az eljárás tárgya: felszámolási eljárás

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: hitelező

A másodfokú bíróság és a jogerős határozat száma:

Debreceni Ítéltábla Fpkf.III.30.016/2022/2. számú végzés

Az elsőfokú bíróság és a határozat száma:

Debreceni Törvényszék 1.Fpkh.199/2020/194. számú végzés

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálatot megtagadja.

Megállapítja, hogy a hitelező 15.000 (tizenötezer) forint felülvizsgálat engedélyezése iránti eljárási illeték visszatérítését kérheti az adóhatóságtól.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

[1] Az elsőfokú bíróság végzésével az adós közbenső mérlegét jóváhagyta. Indokolásában a hitelező észrevételeivel kapcsolatban – többek között – rögzítette, a közbenső mérleggel szemben csak észrevétel terjeszthető elő, kifogás nem, az észrevétel alapján a bíróság felszámolói intézkedést nem semmisíthet meg. Ezért a közbenső mérlegre vonatkozó észrevételt el kellett határolni a kifogástól.

[2] Megállapította, hogy az észrevétel II. és V. pontban előadottak kifogásnak minősülnek, ezért nem érintik a közbenső mérleg jóváhagyását. Az észrevétel I. pontjával kapcsolatban egyetértett a felszámolóval abban, hogy a közbenső jelentés és a pénzforgalmi kimutatás megfelelő tájékoztatást ad a közbenső mérleg fordulónapjáig felmerült kiadásokról. A végzés indokai szerint a hitelező az észrevétele III. pontjában megalapozatlanul hivatkozott arra, hogy a felszámoló a szakértelemmel nem rendelkező M. Kft. szakvéleménye alapján szerepeltette a közbenső mérlegben 0 Ft értéken a sugársterilizáló berendezést.

Az észrevétel IV. pontjával kapcsolatban megállapította, hogy az nem közvetlenül a közbenső mérleggel, hanem a sugársterilizáló berendezés felszámoló általi hasznosításának és értékesítésének az elmaradásával, valamint az egyezségi tárgyalásra a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Cstv.) 42. §-a alapján a felszámoló által előterjesztett vagyoni jelentéssel függ össze. Rögzítette továbbá azt is, hogy a sugársterilizáló berendezés hasznosításának elmaradása miatt a hitelező már előterjesztett kifogást. Mindezek alapján megállapította, hogy a közbenső mérleggel kapcsolatos észrevételek megalapozatlanok, a közbenső mérleg és mellékletei megfelelnek a Cstv. 50. § (1) és (3), az 52. § (3) és (4) bekezdéseiben és a felszámolás számviteli feladatairól szóló 225/2000. (XII. 19.) Korm.rendelet 7. §-ában foglalt rendelkezéseknek, ezért azt jóváhagyta.

[3] A hitelező fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság végzését a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 389. §-a és 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta. Határozatának indokolásában rögzítette, a hitelező a fellebbezésében kifejezetten nem támadta az elsőfokú végzést amiatt, hogy az elsőfokú bíróság az észrevétele II. pontjában és – lényegében – a IV. pontjában előadottakat kifogásnak minősítette, a III. pontban a gamma sugársterilizáló berendezés 0 értéken szerepeltetésével kapcsolatos észrevételét pedig alaptalannak ítélte.

[4] A másodfokú bíróság megállapította, az elsőfokú bíróság a hitelezői észrevétel vizsgálatánál helyesen indult ki abból, hogy a hitelező közbenső mérleggel összefüggésben előterjesztett beadványa elintézésénél el kellett határolni egymástól a közbenső mérlegre vonatkozó észrevételeket, és a jogszabálysértő felszámolói intézkedések elleni kifogásokat. A közbenső mérleg jóváhagyása körében a bíróság ugyanis csak azt vizsgálja, és abban dönthet, hogy a felszámoló betartotta-e a Cstv. és a 225/2000.(XII.19.) Korm. rendelet közbenső mérlegre vonatkozó előírásait, és a számviteli jogszabályokat. A törvény pedig a közbenső mérlegre a hitelezőknek az észrevételezés jogát biztosítja, a közbenső mérleggel szemben kifogás nem terjeszthető elő.

[5] A közbenső mérleg jóváhagyása iránti nemperes eljárásban a Pp. 2. § (2) és a 341. § (1) bekezdésében írt követelmény akként érvényesül, hogy a bíróság kétféle döntést hozhat: vagy jóváhagyja a közbenső mérleget vagy a jóváhagyását elutasítja; a közbenső mérlegre vonatkozó hitelezői észrevételről a bíróságnak a végzésben nem kell rendelkeznie, a végzés indokolásában kell utalnia arra, hogy az észrevételben foglaltakat miként értékelte.

[6] Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg azt, hogy a hitelező 2021. augusztus 21-én kelt észrevétele II. és III. pontjában hivatkozottak nem közvetlenül a közbenső mérlegre vonatkoznak, hanem a felszámoló intézkedései, mulasztásai miatt kifogást tartalmaznak. Nem sértett ezért jogszabályt azzal, hogy a hitelező kifogásnak minősülő „észrevételeivel” a végzése indokolásában – annak a megállapításán túl, hogy azok egy részében az előterjesztett kifogás alapján eljárás is indult – érdemben nem foglalkozott, a közbenső mérleg ugyanis a fordulónapja után benyújtott kifogás elbírálásától függetlenül jóváhagyható, a kifogás eredményét a következő (közbenső, vagy záró) mérlegbe kell beépíteni.

[7] A másodfokú bíróság rámutatott, alaptalanul támadta a hitelező az elsőfokú végzést a közbenső mérleghez mellékelt pénzforgalmi kimutatás hiányosságaira hivatkozva is. A bíróságnak a Cstv. 50 - 52. §-ai, a felszámolás számviteli feladatairól szóló 225/2000. (XII.19.) Korm. rendelet (Korm. rendelet) 7. §-a, valamint a számvitelről szóló 2000 évi C. törvény (Számviteli tv.) alapvető elvei alapján kell a közbenső mérleget jóváhagynia, vagy az arra irányuló kérelmet elutasítania. A közbenső mérleg jóváhagyása körében a bíróság ezért csak azt vizsgálja, hogy a felszámoló által benyújtott közbenső mérleg mindezeknek megfelel-e.

[8] Helytálló volt az elsőfokú bíróságnak az a megállapítása, hogy a felszámoló a tevékenység észszerű befejezésének keretében értékesítette a készlet egy részét, és erre hivatkozva elfogadható magyarázatot adott a hitelező arra vonatkozó észrevételére, hogy a bevétel-kiadás kimutatás miért nem tartalmazza a tevékenység folytatásával kapcsolatos költségeket.

[9] A másodfokú bíróság kifejtette, a Cstv. 57. § (2) bekezdés b) pontja a felszámolási költségek között külön nevesíti a felszámolás kezdő időpontja után az adós gazdasági tevékenységének észszerű befejezésével kapcsolatos kiadásokat, a jelen esetben azt kellett megállapítani, hogy a közbenső mérleg 4. számú melléklete szerinti bevétel-kiadás kimutatás a „Tevékenységből származó bevétel” tételben – a hitelező állításával ellentétben – nem az adós gazdasági tevékenységének a folytatásából származó, hanem a tevékenység észszerű befejezése keretében a felszámoló által lebonyolított készletértékesítés bevételét tartalmazza, amellyel kapcsolatban felmerült költségeket a felszámoló a kiadások oldalon a „vagyon értékesítésével, követelés behajtásával kapcsolatos költségek” tételben kimutatta. Mindebből az elsőfokú bíróság helytállóan következtetett arra, hogy a közbenső mérleg bevétel-kiadás kimutatása nem volt hiányos amiatt, hogy abban a tevékenység folytatásából származó költségek nem szerepelnek.

[10] A jogerős végzés ellen a hitelező nyújtott be felülvizsgálati kérelmet anyagi jogi jogszabálysértésekre [Cstv. 50. § (1) bekezdés, 52. § (3)-(4) bekezdése] hivatkozással, és egyúttal a felülvizsgálat engedélyezését is kérte a Pp. 409. § (2) bekezdés b) pontja alapján.

[11] Álláspontja szerint a jogkérdés különleges súlya és társadalmi jelentősége miatt szükséges a felülvizsgálat engedélyezése: a bíróságnak a Cstv. 50 - 52. §-ai, a felszámolás számviteli feladatairól szóló 225/2000. (XII.19.) Korm. rendelet (Korm. rendelet) 7. §-a, valamint a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (Számviteli tv.) alapvető elvei alapján kell a közbenső mérleget jóváhagynia, vagy az arra irányuló kérelmet elutasítania. A közbenső mérleg jóváhagyása körében a bíróság ezért csak azt vizsgálja, hogy a felszámoló által benyújtott közbenső mérleg mindezeknek megfelel-e.

[12] E körben arra hivatkozott, hogy a közbenső mérleg az adós vagyonára vonatkozóan nem ad hiteles tájékoztatást, sőt az kifejezetten a hitelezők megtévesztésére és a felszámolói mulasztások, jogsértések leplezésére alkalmas. Az alsóbb fokú bíróságok által nem vizsgált vagy jogsértő módon elnézett felszámolói magatartások miatt a vagyoni eszközök tényszerű és számszaki ábrázolására, a felszámolás időszaka alatt történt gazdasági események bemutatására tökéletesen alkalmatlan, a közbenső mérleg mindezek hiányában nem hagyható jóvá. A vagyon reprezentációja, jelentős vagyonelemek kihagyása, és a legalapvetőbb számviteli szabályok mellőzése szó szerint üresítik ki az eljárás hitelezői érdekvédelmet szolgáló tartalmát. Álláspontja szerint, a felszámolás alá került vállalkozás vagyonelemei egyrésztől nem kerülnek felértékelésre, másrésztől, ha felértékelésre kerülnek, akkor azt nem független szakértő végzi, harmadrészt pedig ha elsőfokú bíróság döntésének megfelelően mégis felértékelés születik és jelentős az összecszerű eltérés, az nem akadály a bíróságok számára közbenső mérleg jóváhagyásának.

[13] A Kúria előjáróban rögzíti, a felszámolási eljárások vagyoni jogi ügynek minősülnek, ezért a felülvizsgálati kérelemmel érintett eljárásra a Pp. felülvizsgálat korlátozására, illetve engedélyezésére vonatkozó szabályai irányadóak (BH2020. 47.).

[14] A Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság határozatát a másodfokú bíróság azonos jogszabályi rendelkezésekre – Cstv. 50. §, 52. § – utalással, azonos jogi indokolással hagyta helyben.

[15] A fentiekre figyelemmel a Pp. 408. § (2) bekezdése és 409. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem elbírálása érdekében a hitelezőnek engedélyezés iránti kérelmet kellett előterjesztenie.

[16] A Kúria a hitelező engedélyezés iránti kérelmét a Pp. 411. § (1) bekezdése alapján vizsgálta.

[17] A kérelemhez kötöttség perjogi szabályából [Pp. 2. § (2) bekezdés] következően – miként azt a felülvizsgálat engedélyezésével összefüggésben az 1/2021. (VII. 12.) PK vélemény (a továbbiakban: PK vélemény) a 6. pontjában értelmezte – a Kúria a felülvizsgálatot kizárólag a fél által megjelölt okból engedélyezheti. Erre figyelemmel a hitelező által előterjesztett felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet kizárólag abból a szempontból vizsgálta, hogy az abban előadottakra figyelemmel a jogszabálysértés vizsgálata a jogkérdés különleges súlya, valamint társadalmi jelentőse miatt indokolt-e.

[18] Jelen ügyben a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelemben előadottak alapján a Pp. 409. § (2) bekezdés b) pontjában foglalt követelmények – az alábbiak szerint – nem teljesültek.

[19] A Pp. 409. § (2) bekezdés b) pontja abban az esetben teszi lehetővé a felülvizsgálat engedélyezését, ha a fél által állított jogszabálysértés vizsgálata a felvetett jogkérdés különleges súlya vagy társadalmi jelentőse miatt indokolt. Megállapítható a rendelkezés első fordulatának teljesülése, ha a vizsgált jogkérdés az egyedi ügyön – különleges súlyára tekintettel – túlmutat, mivel a felülvizsgálati kérelem olyan jogértelmezési kérdést tartalmaz, amellyel kapcsolatban a Kúria korábban még nem foglalt állást; szükséges továbbá az is az engedélyezéshez, hogy valamilyen további, általában a jogegységgel, illetve közvetetten a jogbiztonsággal kapcsolatba hozható fontos ok (például az új típusú ügyek nagy száma) fennálljon, és ennek folytán a Kúria iránymutatása váljon szükségessé.

[20] A 409. § (2) bekezdés b) pontjának második fordulata szerint pedig a Kúria akkor engedélyezi a felülvizsgálatot, ha a fél által állított jogszabálysértés vizsgálata a felvetett jogkérdés társadalmi jelentőse miatt indokolt. Társadalmi jelentőse van az olyan jogkérdéseknek, amelyek a társadalom széles körét közvetlenül vagy közvetett módon érintik, például úgy, hogy a vizsgált jogsértő gyakorlat fenntartása másokat is a jogsértő gyakorlat folytatására ösztönözhet.

[21] A hitelező a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelemben nem jelölt meg sem a jogegységgel, illetve közvetetten a jogbiztonsággal kapcsolatba hozható, vagy ahhoz hasonló fontos okot, ami felvetette volna a Kúria elvi iránymutatásának szükségességét, és nem hivatkozott arra sem, hogy az általa felvetett jogkérdés a jelen eljárás tárgyát képező egyedi ügyön miért mutat túl, hogyan érinti a társadalom széles körét.

[22] A hitelező által felhozott körülmények egyike sem – miszerint a konkrét ügyben a közbenső mérleg az általa hivatkozott hiányosságok miatt nem lett volna jóváhagyható – nem mutat túl a konkrét ügyön, ezért ezekre alapítottan nem volt megállapítható az állított

jogsabálysértéssel összefüggésben a felvetett jogkérdés különleges súlya. A felülvizsgálat engedélyezése nem szolgálhat ugyanakkor az egyedi ügyekben történt (esetleges) jogszabálysértés kiküszöbölésére (Pfv.V.21.488/2019/3.; Pfv.V.20.916/2019/2.).

[23] A Kúria a kifejtettek értelmében a jogkérdés különleges súlyára, valamint társdalami jelentőségére hivatkozással a felülvizsgálatot nem látta engedélyezhetőnek, következésképpen azt a Pp. 411. § (1) bekezdése alapján megtagadta.

[24] A hitelező az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 50. § (2a) bekezdés b) pontja szerinti mértéket meghaladóan, a 15.000 forint illetékhez képest 30.000 forint eljárási illetéket fizetett meg elektronikusan a felülvizsgálat engedélyezése iránti eljárásban, ezért a különbözetet jogosult visszaigényelni az adóhatóságtól. Erről a Kúria az adóhatóságot határozata egy példánya megküldésével az elsőfokú határozatot hozó bíróság útján értesíti, egyben figyelmezteti a hitelezőt, hogy az illeték visszatérítését kérnie kell [Itv. 80. § (1) bekezdés f) pont, 81. § (2) bekezdés, 44/2004. (XII. 20.) PM rendelet].

[25] A végzés elleni felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja zárja ki.

Budapest, 2022. szeptember 20.

Dr. Farkas Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Csőke Andrea s.k. előadó bíró, Dr. Gáspár Mónika s.k. bíró

A kiadmány hitelül: